

Antimobbestrategi

En antimobbestrategi handler først og fremmest om at forebygge mobning – at tilrettelægge en hverdag for alle børn, så mobning slet ikke forekommer.

Mejrup Skole er en PALS-skole, og i PALS-arbejdet ligger der en masse forskellige forebyggende tiltag og principper.

Vi har bl.a. venskabsklasser, PALS-cirkel, legemakkere, læsekammerater, trivselsuger og meget andet, men det allervigtigste forebyggende i vores hverdag er den daglige undervisning og det gode og frugtbare trivselsarbejde, det sker i alle klasser hver eneste dag. Det resulterer i et godt og trygt samvær mellem børnene og mellem de voksne og børnene.

Hvad er mobning?

På et sted, hvor der er mange børn samlet, vil der uundgåeligt opstå konflikter af forskellig karakter. Det er vigtigt i arbejdet med mobning, at man skelner mellem drilleri og mobning, og at man forstår, at konflikter ikke nødvendigvis er det samme som mobning.

På Mejrup Skole definerer vi mobning som:

”en gruppes eller persons systematiske forfølgelse af en enkelt person på et sted, hvor denne person er tvunget til at opholde sig”

Helle Rabøl Hansen
Ph.d. i lærerliv og mobning på DPU
Medstifter af AMOK – Antimobbekonsulenterne

Mobning er et socialt fænomen, som in- og ekskluderer gennem ekstreme marginaliseringsprocesser. Mobning opstår i en gruppe, når ekskluderende processer tager overhånd og glider af sporet. Mobbeprocesser markerer et fællesskab, hvor nogle anerkendes som værdige sociale identiteter, mens andre berøves denne anerkendelse og i stedet udstødes som uværdige medlemmer af fællesskabet.

En konflikt handler altid om en uenighed, en uoverensstemmelse eller en konkret anspændt episode med to eller flere personer eller grupper.

I tilfælde af mobning er der en klar ubalance i magtforholdet mellem de involverede, mens drillerier i modsætning til mobning ofte karakteriseres ved, at magtforholdet mellem de involverede generelt er mere lige. Drilleri er typisk bemærkninger, råb eller handlinger, der har karakter af tilfældigheder og spontanitet. Det er typisk enkeltstående handlinger, der f.eks. kan handle om at afprøve grænser eller blot være forsøg på at skabe kontakt. Drilleri kan godt være hårdt, men hensigten er typisk ikke eksklusion fra fællesskabet.

Tegn på mobning

Det kan være endog meget svært at opdage mobning, fordi det ofte sker i det skjulte og ofte vil være tabubelagt for offeret.

Der er dog nogle tegn, som kan indikere mobning, men som hver for sig ikke nødvendigvis er alarmerende:

Mejrup Skole

- Barnet kan blive passivt - trækker sig ud af fællesskabet.
- Barnet går for sig selv – også i pauserne.
- Barnet søger megen voksenkontakt.
- Barnet udviser ringe selvtillid.
- Barnet bliver let opfarende, indelukket eller meget ked af det.
- Barnet kommer ofte for sent eller udebliver fra undervisningen.
- Barnet mister eller får ødelagt ting, tøj eller lign.
- Barnet klarer sig dårligere fagligt end normalt.
- Barnet vil ikke i skole.
- Barnet får ondt i maven, hovedpine eller lign.

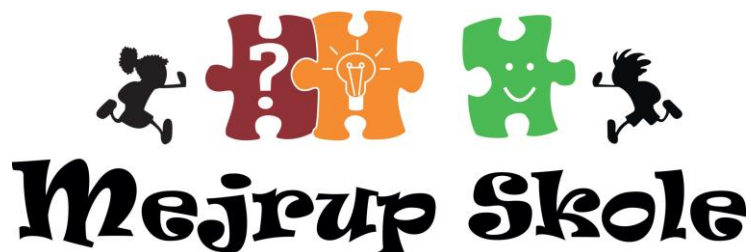
Forskellige former for mobning

Mobning kan være mange forskellige ting og kan foregå på mange forskellige måder:

- Barnet bliver gentagne gange slået eller kaldt øgenavne.
- Barnet nedvurderes f.eks. ved at der gøres grin med udseende, tøj, interesser, familie eller lign.
- Barnet får ødelagt ejendele
- Barnet holdes udenfor, inviteres ikke med i lege, og der tales dårligt om det, bag barnets ryg.
- Handlinger uden ord, ved brug af grimasser, gestus, ved at vende vedkommende ryggen, eller ved ikke at efterkomme en persons ønsker med den hensigt at irritere eller såre.
- Via SMS, chat og mails i form af ubehageligheder og trusler, eller ved at barnet holdes uden for det elektroniske fællesskab.
- Ved at dele billeder eller oplysninger digitalt uden barnets samtykke.
- Ved at misbruge sociale medier f.eks. ved indbrud på digitale profiler, ekskluderende markeringer o.lign.

Forskellige roller i mobbesituationer:

- **Offeret**
Den, der bliver udsat for mobning.
Det er væsentligt at være opmærksom på, at mobning ofte er et resultat af en meget kompleks situation, hvor offeret ubevidst kan være medvirkende til at fastholde situationen.
- **Mobberen / mobberne**
Den eller de, der tager initiativ og mobber udvalgte børn.
- **Medløbere / mobbeassistenter**
Børn, der følger efter mobberen og assisterer med forskellige aktiviteter.
- **Mobberens supportere**
Børn, der støtter mobberen f.eks. ved at grine eller med klap på skulderen eller lign.
De oplever ikke sig selv som mobbere.

- **Passive tilskuere**
Børn, der er vidne til mobningen uden at gøre noget. De oplever ikke sig selv som mobbere.
- **Forsvarere eller "riddere"**
Børn, der udviser stort mod, og forsøger at stoppe mobningen

Når mobningen finder sted

Når man konstaterer, at der foregår mobning, er det vigtigt at tale med offeret.

Det vil som regel være klasselæreren eller en AKT-vejleder, der gennemfører samtalen med barnet.

Det kan f.eks. foregå efter følgende model:

1. Få barnet til at "læsse af":
 - a. Lyt aktivt og deltagende.
 - b. Spørg ind til oplevelsen / oplevelserne
 - c. Stil konkrete spørgsmål:
 - i. Hvad skete der så?
 - ii. Hvad gjorde du så?
 - iii. Hvordan reagerede de andre?
 - iv. Hvad sagde han?
2. Løft skylden væk fra barnet ved at udvise forståelse for barnets situation.
3. Fortæl barnet, hvad du har tænkt dig at gøre efterfølgende.
Det er OK, hvis du har brug for tid til at lægge en strategi evt. med andre i dit team, men barnet skal altid vide, hvornår du vender tilbage.
4. Fortæl barnet en eller to ting, det selv kan gøre.
Det er dog vigtigt at vente med dette, til du har lavet en strategi.
Rækkefølgen er vigtig for, at barnet ikke skal tro, at han eller hun helt alene skal vende situationen rundt.

Senest indenfor 14 dage efter at mobning er konstateret skal der udarbejdes en handleplan i forhold til at løse op for situationen.

Der tages hurtigst muligt kontakt både til mobbeofferets familie og til mobberens familie med henblik på at standse situationen.